

кривичном поступку и издржавању казне. Тако Устав Републике Србије забрањује мучење, понижавајуће кажњавање и поступање а такође је забрањено вршити на човеку, без његове дозволе, медицинске и друге огледе. Приватност човека и његовог достојанства је код нас заштићена и заштитом тајности података о личности, односно забраном коришћења тих података ван случајева утврђених законом.

аг) Право на личну слободу и безбедност

Слобода је универзална људска вредност, битно и неotuђиво својство човека, јер без ње он не може да се осећа као људско биће. Као и сви други устави, и српски Устав штити ову слободу тако што каже да свако има право на личну слободу и безбедност. Ова слобода се најчешће повезује са безбедношћу (и гласи право на слободу и безбедност) јер обухвата гаранције човека у односу на државну власт – полицијску и судску. Ова неприкосновеност слободе значи да је забрањено свако незаконито лишење слободе и у већини земаља она подразумева механизам гаранција у случају лишења слободе, притварања, у кривичном поступку (суђењу) и у погледу кажњавања. Што се тиче гаранција везаних за лишење слободе, оне се по Уставу Републике Србије односе на то да се лице може лишити слободе само у случајевима и поступку утврђеном законом, с тим што се важећим Закоником о кривичном поступку (од јуна 2006) ближе разрађује овај поступак. Тако је истражни судија дужан да лицу лишеном слободе саопшти да може узети браниоца и да му омогући, уз коришћење телефона или другог електронског средства, да ангажује браниоца, непосредно или преко чланова породице. У погледу притвора, Устав Републике Србије од 2006. године тражи да се трајање притвора сведе на најкраће неопходно време и оно по одлуци првостепеног суда траје најдуже 3 месеца, а може се одлуком вишег суда продужити још на три месеца. После подизања оптужнице и изрицања првостепене пресуде (последњим изменама ЗКП) притвор више није ограничен и о његовом продужавању или евентуалном укидању одлучује надлежно судско веће. Иначе, притвор се одређује решењем суда и уручује лицу у часу лишења слободе, а најкасније у року од 12 часа од момента лишења слободе, и на њега се може изјавити жалба у даљем року од 24 часа, с тим да она не задржава извршење решења. У погледу вођења кривичног поступка (и суђења) окривљено лице има право на одбрану и право да узме адвоката који ће да му пружа стручну правну помоћ, што значи да нико не може да буде кажњен ако му није било